

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

Catalunya que ha sabut esperar llargues mesades, ara, en els darrers moments nequitja.

En aquesta hora de prova, hem de frenar els ímpetus i moderar les impaciències.

ANY I

GIRONA, 30 D'ABRIL DE 1932

NÚM. 13

Per lògica a l'optimisme

Si convenim que el procés de tota mena de biologies està presidit per una lògica, també hem de convenir en dos fets de molta importància. El primer és que, en la vida, l'atzar, la sort i la casualitat intervien en la producció dels fets que es succeeixen en menor escala que la conseqüència, que l'esforç i que la causalitat. El segon d'aquests fets és que, l'èxit s'aconsegueix quan convergen en un punt concret i real, el major nombre possible de circumstàncies favorables.

Apliquem aquests, diem-ne apotegmes, al cas present de Catalunya, per tal de precisar amb quins ulls hem de contemplar l'esdevenidor que truca a la porta del temps i saber si la fórmula jurídico-política que plasmi la llibertat de Catalunya serà suficientment reeixida i acceptable per a satisfer els nostres anhels i les nostres necessitats col·lectives.

El fet català és de sempre, però la seva concreció en un conjunt espiritual, sentimental i polític és d'un segle ençà. Els catalans iniciadors de la renaixença — poetes, folkloristes, escriptors — hi han contribuït com hi han contribuït Almirall i Prat de la Riba, i com aquests hi han contribuït tots els catalans que d'una manera o altra, que en un moment o altre, han enyorat, han treballat, han somniat o han patit per Catalunya.

La història del catalanisme és una corba d'alts i baixos, irregular i sinuosa per tant. El seu llevat és un conjunt de neguits i d'energies, de realitzacions i d'experiències sense fi. La seva planeta ha estat una lluita desigual, closa d'horitzons, amb desenganys i nafres. Però la fe ha irradiat llum; la convicció ha creat força i l'esperança ha segregat optimisme. Per això ara, després de tantes dolors i tan gran cúmul d'esforços, Catalunya s'ha ben guanyat una parcel·la de llibertat, i aquesta li pervé no pas com una ganga, sinó com un acte de justícia.

Si Catalunya es mereix la llibertat, aquest mereixement no és prou encara per reeixir. Com no n'hi ha prou de tenir raó; és precis demés, que us la vulguin donar.

Per obtenir el reconeixement de la raó, calen dues coses: l'una que sapigueu fer valdre-la, la raó; l'altra que en el moment crític l'ambient us sigui favorable.

Per valdre la raó que té un poble, vol dir tenir eficàcia per a donar la sensació plena de quina sigui la voluntat popular, i per això cal un estat de consciència uniforme, amb un sentit de totalitat i d'unanimitat. Aquesta és la gran obra del P. C. R. quan exercint l'hegemonia política a Catalunya va rompre amb l'idea de que el catalanisme era matèria monopolitzada per la "Lliga Regionalista"; després intervingué en les lluites generals revolucionàries, fent possible el pacte de San Sebastián i participant dels fets successius, com ho demostra el que tingué una cartera Nicolau d'Oliver, en tant que era membre del Comitè central revolucionari. Després l'Esquerra completà l'obra unint al catalanisme sectors que vivien de sempre al marge d'aquesta fórmula del patriotisme català. I el catalanisme, no essent patrimoni de dretes ni esquerres, sinó comú denominador i bandera comuna de tots els catalans, feu possible la unanimitat entorn d'un programa

minim, com l'Estatut. I el triomf fou la conseqüència d'aquesta unanimitat catalana, que era una consciència sense precedents en la història de Catalunya.

Ja tenim, doncs, que concorre en l'actual moment de Catalunya la circumstància bàsica per a obtenir el reconeixement de la raó que l'ha assistida sempre en la lluita per les seves reivindicacions nacionals. Ara manca que l'ambient de les altres circumstàncies sigui prou favorable perquè entre elles pugui germinar una flor de solució.

I hem de dir que mai no s'havien congregat tantes i tan harmòniques circumstàncies per a fer triomfar el dret i la voluntat de Catalunya. Vet aci una sucinta enumeració de circumstàncies propícies: La consciència viva i lleal de l'Espanya liberal, amb paraula compromesa; una doble correntia de comprensió i cordialitat; un parlament on els pinyols patriòtics no hi tenen acollida; una majoria cohesionada a la veu directriu d'un home de autoritat i llealtat; un desig general d'acabar amb un problema que, a més d'un conflicte latent, era un cranc arrapat a les entranyes del país.

Creiem, per tant, que el nostre optimisme no és irreflexiu ni gratuït. Optimisme doble, i per tant complet, aquesta vegada. Optimisme per la causa de Catalunya i per la causa d'Espanya.

I en aquesta ocasió, perquè és una ocasió excepcional, invocarem Déu, com el president Macià, per tal de pregar vulgui il·luminar-nos a tots i que en els seus alts designis hagi volgut preveure el triomf de la nostra causa i la dels nostres anhels.

J. DE CAMPS I ARBOIX

Una donació important

Avui ha estat signada pel Comissari de la Generalitat de Catalunya, senyor Josep Irla, i el senyor Josep Parellada i Faura, en representació de la seva muller Na Maria Teresa de Pallejà i de Bassa, l'escriptura de donació que la mateixa fa a la Comissaria de l'edifici en construcció Asil Gómis i terrenys anexas, d'Agullana.

El Comissari ha acceptat aquesta important donació, així com el generós oferiment per part dels donadors de contribuir amb la quantitat de 25.000 pessetes a l'acabament de les obres del sudit immoble; obligant-se en canvi a destinar-lo a Casa de Vells, en la qual hauran d'ésser acollits amb preferència els d'Agullana i la seva rodalia.

La Comissaria es proposa acabar aviat les obres de l'immoble de que es tracta, el qual reunirà immillorables condicions per a l'objecte a que està destinat.

Amb l'adquisició de l'asil Gómis i la construcció del pavelló que es basteix a la Casa de Pedret, la Comissaria de la Generalitat resoldrà el problema d'assistència de tota la població anciana de les comarques gironines.

Felicitem a la Comissaria per la gestió de tan interessant millora i desitgem que el gest exemplar del senyor Parellada i la seva muller tingui imitadors a les nostres comarques.

UNA CIÈNCIA EN FALLIDA

L'Economia política, assignatura ampulosa dels plans d'estudis de la facultat de Dret, és una ciència en fallida. La guerra li donà el cop mortal alterant totes les lleis establertes i que es tenien per inquebrantables en tant que recolzaven en fenòmens dits naturals. I ara, després de tants assaigs per sistematitzar uns principis econòmics, hem vist que en economia i finances, el millor era el "laissez passer, laissez faire" dels fisiòcrates de l'escola clàssica.

Ara mateix la Borsa, aquest monstre sense cap ni sentener, esbojarrat i tèrbol, masell i histèric a la vegada, no solament no ha aprofitat l'ocasió de l'acord del Govern d'importar 50.000 tones de blat, per fer baixar la pesseta, sinó que en el precís moment de fer-se públic l'acord, la pesseta guanya terreny d'una manera ostensible.

I que no es digui que l'import de l'operació és de poc volum per a influir en el canvi de la divisa, que altres factors més importants han vist com eren aprofitats per la especulació que mai no té entranyes i poques vegades lògica.

En una paraula, que la ciència econòmica és cada dia més un mite i que ja és qüestió de no encaparrar-se massa per les jugadetes irreflexives i nervioses d'aquest nexu indefinible que hem convingut en denominar-lo "finances públiques".

LA CIUTADANIA INFANTIL

Amb motiu de la Festa del Llibre a Girona — magnífic espectacle el de vetilla del dissabte passat al Teatre Municipal — pensarem que avui amb els mètodes d'ensenyament predominants, l'infant s'incorpora molt aviat a la vida pública, té noció molt aviat dels seus deures ciutadans, es sap part principal del tot col·lectiu estructurat.

Quina diferència amb el tracte que trenta anys enrera es donava a l'infant, en plena rutina dels ambients pedagògics, en plena vergonya de la escola pública, en àlgid monopoli i lamentable actuació de les escoles congregacionistes!

Quan erem infants no rebíem gaires estímuls; tot el més ens excitaven l'amor propi, la vanitat i l'emulació, amb minva del companyerisme, per mitjà de l'esperit bèl·lic posat en les lluites acadèmiques — valgui el mot — entre romans i cartaginesos. Una cega disciplina, per tant estúpida, per tant contraproduent, per tant antieducativa, anul·lava la nostra personalitat i ens donava un sentit gregari i de remat. Un sistema escamotejador dels problemes vius de la vida, ens deformava el concepte de la mateixa i ens entregava improvisats i incautes a totes les seves complexitats.

Ara el tipus de l'infant-ciudadà fa preveure resultats en un futur pròxim, de remarcables i profitoses conseqüències.

CATALUNYA EN PEU

Es tradicional el "savoir faire" del poble català per a manifestar-se. Pocs pobles del món tenen la gràcia del nostre poble per a produir-se com un

L'elogi del llibre

PARLAMENT LLEGIT EN LA FESTA DEL LLIBRE, PEL PRESIDENT DE LA COMISSIÓ DE CULTURA DE L'AJUNTAMENT DE GIRONA.

En fer-nos càrrec de les tasques que ens imposava l'acceptar la comandà popular, els qui portem avui la vostra representació en l'Ajuntament de Girona, vàrem recollir, com una de les majors il·lusions, la de tenir al nostre abast un dels mitjans més fermes, per a donar a la ciutat que tant estimem aquella finor de esperit, aquell coneixement del seu propi valer, aquella sensibilitat exquisida, dels quals havíem laborat tota la nostra vida.

Girona té una forta tradició de cultura, que calia conservar i superar a cada moment, i en acceptar nosaltres el govern de la ciutat vàrem fer la promesa, la primera de totes; de guiar tots els nostres esforços a aquest fi.

Per la cultura, els homes són bons, les ciutats felices, els estats poderosos; les tres coses a que han d'ambició-tots els governants que tinguin la consciència i la responsabilitat del govern.

Un dels aspectes, doncs, d'aquesta ambició de cultura, és la festa que avui celebrem; la més popular, la més simpàtica, lliure de tota disciplina i de tota escola: la festa del llibre.

Jo no dec parlar-vos del que representa el llibre per nosaltres; del que ha estat en tots els temps; tasca d'erudits i d'homes de més alt valer que jo, de més a més, presidint aquesta festa: els homes més sobresortints de la nostra ciutat, els homes que des de la càtedra, des de l'escola, o simplement des de la seva cambra d'estudi, s'afanyen i posen tota la seva intel·ligència i tot el seu altruisme, per a la màxima formació espiritual dels seus conciutadans.

Amb tot, jo diré breument l'elogi del llibre.

La festa d'avui, malgrat el seu aspecte, malgrat el seu origen, no deu ésser una festa acadèmica.

La festa d'avui no l'hauríem de celebrar solament aci, i a les escoles i a les universitats, sinó a la plaça pública; a la casa de cada u: a tot arreu.

Es la festa del llibre — com al mati la festa de les roses — sol i alegria

per la raó i per l'esperit, i a aquests no hi ha espai que els tanqui.

Es una festa per tots i per tothom: pels infants, pel que representa per ells aquell llibre on s'hi revelen les llegendes més fantàsiques, els paisos més llunyans, les gestes més encoratjadores, les vides d'herois i savis més dignes d'imitar i de superar.

Festa pels adolescents, per quan el llibre és ja en ells una guia i una resposta a neixents ambicions i a desigs insospitats.

Es bellesa pels enamorats, fermança pels esposos, un record o una justícia pels vells.

En la festa d'avui hi ha, més que res, el desig del que voldríem que el llibre fos per tothom, esperó pels ambiciosos, vida pels malalts, llibertat pels presoners, guia per tots.

Per això, més que res, és un próleg, una iniciació al que en tal diada com avui, serà, temps a venir, aquesta festa.

Per això, particularment, jo en nom de la ciutat he de dirigir-me als escolars que m'escolten per a dirlos:

Avui, en aquest acte, la ciutat us ofereix un llibre, perquè sapigueu tota la valor que un llibre té; perquè us familiaritzeu i estimeu el llibre, que així solament sabreu el que és el llibre bo i el llibre dolent; perquè aprengueu a amar-lo i a rebutjar-lo i perquè egoistes d'aquesta joia que el llibre us proporciona a vosaltres, la intensifiqueu més tard a tots; que jo voldria que la festa d'avui, es fes tan nostra, que dies a venir, vosaltres mateixos ja grans, ja homes, fóssiu ells que, donant magnitud i popularitat a ella, esperéssiu amb afany aquesta diada per a portar com un present de companyonia i de solidaritat, el vostre llibre preferit a l'amic, al marit, al pres, a l'exiliat; ofrena a la núvia, estrena pels fills; posant en cada llibre que entregueu, la vostra intel·ligència i el vostre orgull de raça.

I dit això, jo us prego que poseu tot el vostre amor al llibre, a l'estudi; per a ésser demà uns dignes ciutadans, en nom de Girona i de Catalunya.

MIQUEL DE PALOL

La setmana

PRIMER DE MAIG

Tot el món està a l'expectativa de com es desenvoluparà la festa del treball. Tots els que glorificaran la festa amb un descans, repòs adequat per amagatzemar noves energies i pensar futures iniciatives, esperen el que faran aquells homes de quotidiana inactivitat productora que es reserven determinades diades per treballar a la seva manera: fomentar el desordre, l'agitació, la intranquil·litat...

Si el treball no fos altra cosa que desenrotllar les activitats necessàries per a justificar un jornal, diríem que aquesta gent esperen les aludides diades per a justificar les despeses que ocasionen als interessats en el desordre i en la intranquil·litat dels pobles.

Però el treball és quelcom més: Dos altres factors influeixen en tot bon treballador: l'amor al treball i la satisfacció del deure complet. Amor al

treball que es tradueix en perfecció i millorament en la producció. La satisfacció del deure complet dona el repòs a l'esperit al reflexar clarament que un mateix col·labora a la vida de la societat en la part que li pertoca; i en aquesta satisfacció es basa en ferm les aspiracions de millorament econòmic i moral a que tot bon productor deu aspirar i obtenir.

No sabem si els treballadors del desordre i de l'inestabilitat senten amor al seu treball i experimenten també la satisfacció del deure complet. (Baix el nostre prisma, tota tasca destructora no pot satisfer a ningú.)

Però si sabem nosaltres que mentre els treballadors aciençats que poseu l'amor en llurs treballs i l'honorabilitat en llurs deures, dins la pau i la tranquil·litat de la festa del treball podran afermar un pas més dins la conquesta d'una vida millor, els perturbadors de la pau no logran altra cosa que enrobustir l'autoritat republicana, obligant-la a una seriosa represió.

No és comprensible que en aquestes

Reportatges de VIBRACIÓ

La Diada del Llibre a Girona

—Has llegit els reportatges que sobre la Diada del Llibre ha publicat la premsa barcelonina?

—Sí noi, es veu que ha estat un èxit.

—I ací, com és que no s'ha fet res?

—Tu diràs, home, a Girona no poden fer-se aquestes coses.

—Per què?

—Per moltes raons, la gent no llegeix, està mancada d'espiritualitat.

—Ets molt pessimista.

—I no n'hi ha per menys. Vols que fem una prova?

—Tu diràs.

—Anem a donar un tomb per les llibreries i que ens diguin com han passat la Diada del Llibre?

—Anem.

—Com heu passat la Diada del Llibre, amic llibreter?

—Què voleu dir?

—Si heu venut molts llibres aquest dia.

—Voleu que us sigui franc?

—Es clar home.

—Doncs bé, he venut com els altres dies, que vol dir molt poc.

—Caram, i no s'ha notat el 10 per cent de descompte que anunciieu en aquest retolet de l'aparador?

—Poden creure que no, la gent no està per llibres, tot el més, el que compren són diaris i encara en molt reduït nombre, la majoria esperen llegir-lo al café.

—Sou molt pessimista vos, també.

—Creieu que és un mal negoci vendre llibres a Girona.

—Escolteu, amic llibreter. Què heu

fet vós en aquesta diada perquè el públic us comprés llibres?

—Què voleu dir?

—Home, és ben clar. A Barcelona, els llibreters han posat els llibres sobre les voreres, han ornat les botigues, han fet mitings, en una paraula; han fet propaganda. I vós, que heu fet?

—Ací és molt diferent de Barcelona. Si hagués fet tot el que dieu, hauria fet un "gasto" que potser no hauria compensat la venda.

—No divagueu, amic llibreter, el cert és, que no heu fet res més que penjar el retolet a l'aparador anunciant el descompte i esperar el client.

—Això mateix.

—Doncs mireu el resultat.

—Sí, bé, però i si hagués fet "gasto" i el públic no correspongués com ara?

—Amic llibreter, per collir, heu de sembrar, no hi ha més remei.

Amic llegidor, ja veus com hem passat la Diada del Llibre a Girona.

Cal remarcar i regradar el nostre Ajuntament que el dissabte a la tarda, aplegà els escolars gironins en el Teatre Municipal i els repartí uns llibres. Sense aquest acte, la Diada del Llibre hauria passat completament desapercibuda.

Quan sentirem veus amigues, que més per galanteria, que per justícia, lloin la nostra espiritualitat, el nostre civisme, somriurem escèpticament recordant aquesta diada del Llibre que tanta d'agrair ha deixat en el nostre cor.

LLUIS BOTA I VILLA

altures hi hagi qui s'enamori de teories i de determinats procediments, quan el poble "model" o camp "experimental" deixa als camperols sense blat i constitueix àngars per 400 avions de combat.

Beneïda evolució! Fruit del pensament normal i de la perfecció que els homes assoleixen en la vida; vertent vers el camp de la igualtat; roda de gran diàmetre, pesada i feixuga, que el pinyó de barroera rotació de l'imaginació dels homes mai pot imprimir-te la velocitat que implica el desequilibri i la inestabilitat.

Evolució sempre; que el primer de maig sigui un nou graó vers l'equilibri social que marca el nostre liberalisme i la nostra democràcia, i que la nuvolada roja quedi ofegada per un resplendent sol daurat de pau i confraternitat humanes.

K.

La crisi de la C. N. T.

La crisi latent de llarg temps iniciada en la C. N. T. s'ha fet pública en l'accidentat Congrés de Sabadell i en un document signat per les Federacions locals de Sindicats de Girona, Lleida i Tarragona.

Per creure-ho d'interès, encara que no ens digués res que no sapiguéssim, transcrivim a continuació el que es diu en relació amb el moviment sindical gironí:

"En Girona havia un Sindicato Unico, contando con unos 3.500 miembros. De acuerdo con las resoluciones del Congreso de Madrid, los trabajadores gerundenses creyeron el momento de darse una estructura sindical nueva. Para dar más eficacia a su actuación, para dotar de más agilidad a su movimiento. Y sobre todo para poder ir a la realización inmediata de las Federaciones Nacionales de Industria.

Además, la importancia del movimiento obrero de Girona chocaba con el estrecho sistema de organización base del Sindicato Unico de Trabajadores. Había que adaptar la estructura de la organización a las

necesidades del movimiento proletario. Los trabajadores reflejan estas necesidades en sus respectivas reuniones de sección. La idea de transformar el Sindicato Unico en Federación Local de Sindicatos prevalecía. Claro que contribuyeron a ello los desaciertos en que tanto en el orden de organización como en el administrativo incurrieron los elementos directivos.

El resultado fué elocuente: de los 3.500 miembros del Sindicato Unico, 2.500 se pronunciaron a favor de la Federación Local. Los mil que restaban no podían considerarse todos en contra, pues que en algunas secciones la votación se hizo por la Junta de ellas y no en reunión de sección.

La voluntad de los trabajadores gerundenses era bien evidente. Los dirigentes del Sindicato Unico se negaron rotundamente a realizar los acuerdos de la inmensa mayoría de los obreros. Decían que no había hombres capaces y suficientes para la dirección siendo "tutores" de los obreros, aun de la F. L. Es decir, querían seguir cuando los obreros expresaban el deseo de querer liberarse de su "tutela" y de regirse por sí mismos.

Fué planteado el caso al Comité Regional. Y dos miembros del mismo —Labrador y Parera— sobre el terreno fallaron en el sentido de que los "obreros gerundenses no podían regirse en F. L. porque no estaban capacitados para ello".

En Girona hay, pues, un minúsculo Sindicato Unico y una Federación local de Sindicatos. Formalmente, la F. L. no está expulsada de C. N. T., pero sí lo está de hecho. El Comité Regional no se ha pronunciado en "ningún" sentido, pero rehusa todo trato con la F. L. y los mantiene con el S. U."

Llengua pròpia, esperit propi, cultura pròpia constitueixen el gran fet nacional. Catalunya té aquests senyals inequívocs. Catalunya és nació. ¿Què hi fa que els textos oficials li diguin regió de la nació espanyola? Una Constitució i un Estatut duren anys. La cultura i l'esperit i la llengua d'una nació duren segles.

BOVIRA I VIRGILI

ANTENA

conjunt enorme. Ordre, civilitat, entusiasme; cap excés, cap tumult, cap arrauxament.

Oh! poble nostre admirable!

Diumenge Catalunya es manifestà una vegada més, en massa. Dues, tres centes mil persones feien una afirmació de voluntat col·lectiva i perseguïen un mateix fi. Era una magna afirmació, i per tant s'excluien tots els crits que no s'avinguessin a aquesta afirmació.

Catalunya es manifestava serenament, perquè se sentia segura d'ella mateixa; com mai segura d'ella mateixa. No ofenia ningú perquè no es preocupava més que d'ella mateixa i exercia un dret que ningú no podrà regatejar-li.

Afegí el poble diumenge una efemèride més a la història dels grans moviments populars de Catalunya. Una efemèride tan honorífica per la nostra civilitat com exemplar per una col·lectivitat democràtica.

LES MANIOBRES DE "EL DEBATE"

Dintre les dretes espanyoles, vestigis de l'esperit de la Espanya monàrquica, s'hi troben els reduïts més poderosos de l'anticatalanisme.

Llegiu, si us plau, "El Debate", aquest llefiscós instrument periodístic de totes les hipocresies, i veureu clar la sinuosa tàctica anticatalana que l'orgue dretà sap emprar com a sistema.

Sempre hem sentit una accentuada desconfiança pel regionalisme "bien entendido" de "El Debate", àdhuc quan melifluament semblava voler comprendre el nostre problema bàsic, i Cambó el tenia com orgue d'expressió, en publicar simultàniament els seus treballs periodístics a "El Debate" i a "La Veu".

(Es clar que aquesta preferència de l'illustre home públic, pel "sino" que l'ha perseguit en la tria desencertada d'homes i coses, era ja un mal auguri.)

Doncs bé: A "El Debate" ara, en veure imminent la discussió i la aprovació de l'Estatut, se li ocorre de proposar un ajornament, per estimar el problema de segon ordre i no estar prou estudiat.

El cas és clàssic en la mala fe del susdit diari. No dona la cara, i cerca en el circumloqui i en la maniobra de biaix, un èxit d'entramaliadura on disfressa el seu profund sentit anticatalà.

HITLER TRIOMFA

En mig de la fúria neuròtica alemanya, no és estrany que Hitler avenci en proporcions insospitades. Els moments de desconcert tenen això, que els desesperats sense control ni fre, abraquen les banderes més folles.

La lluita a Prússia, reduïda fins ara invencible de l'esperit de Weymar que féu l'Alemanya republicana, era entre Hitler, el nuu paladí de l'Alemanya irredempta i Braun, el social-demòcrata.

Si el moment era de passió, és natural que guanyés el que posava més passió extremista en la batalla. La social-democràcia, aliada amb el "Zentrum" catòlic i els populistes, no era sinó l'exponent d'una tendència moderada, governamental, representativa del "statu quo".

Però el pitjor de tot és que en la nova cambra prussiana, cap sector no tindrà hegemonia segura i que el comunisme en nombre d'una cinquantena, farà la balança.

Això és el pitjor, repetim, perquè conegut el tarannà dels comunistes, convertits en àrbitres, no faran més que una arbitrietat constant, impossibilitant tota cosa sensata i profitosa.

Serà curiós de seguir la marxa del Landtag prussià controlat per l'arrauxament comunista!

COM QUI ES TREU UN PES

En l'ambient polític, el problema català ha arribat al roig. Es tot l'espai el que n'està saturat.

El III Aplec del G. E. i E. G.

El "Grup Excursionista i Esportiu Gironí", amb l'ajut del "Foment de la Sardana" ha fet pública la següent crida:

"Novament el G. E. i E. G. convida totes les entitats germanes i tots els amics i companys de les terres nostrades, a celebrar el propi dia 8 de maig la festa cabdal.

"L'Aplec d'enguany, III diels que venim celebrant amb tot l'entusiasme dels nostres esperits joves i amb un èxit que sobrepassa tots els nostres optimismes, tindrà lloc al Santuari de Finestres, emplaçat dalt la serra accidentada que separa la comarca d'Olot de la del Gironès, i que per la seva estructura i emplaçament, hom distingeix el mateix des de les muntanyes de la Garrotxa que de les del Ripollès; des de les altes cimes de Camprodon que de les que tanquen la sumptuosa plana de Vic.

"Es dalt d'aquesta serra encinglada, a la que com guaita mil·lenari de l'afrau s'alça l'Església minúscula de Santa Maria, on volem celebrar l'Aplec. És sota el penyal enrasat del Castell que vegi les jornades glòries de la reconquesta i en el regnat de Joan II fou testimoni vivent de les lluites aferrissades que sostingueren els pagesos de remensa, on volem reunir-nos per celebrar la III diada del nostre Grup.

"Som els excursionistes gironins ardis i valerosos per a escalar els bells cims de la nostra comarca, de sobirana grandesa.

"I si el primer any pujarem al penyal abrupte de Rocacorba, i si l'any passat ens reunirem als Angels, mirador incomparable de la nostra Costa Brava, de la plana meravellosa de l'Empordà i de les belles fondalades del Gironès i de la Selva, volem enguany oferir també amples horitzons als nostres esguards, lassoç de la terra baixa.

"Volem escalar l'alta seralada, per tal d'albirar des del seu pic més alt, el Puigsallança, tota la grandesa de les muntanyes que s'alcen a son entorn: Rocacorba, Sta. Bàrbara i les de la baixa Garrotxa a llevant; les encinglades de les Guilleries amb el Montseny al fons vers migdia; més cap a ponent les d'Aiats i Cabrera, Joanetes i Llacers i l'alterós Puigsacalm; dret a Ponent les de Font Pobre i la Cot i a tramuntana les de Sant Julià del Mont, Bestracà, Comanegra i Bassagoda; i al lluny del lluny els Pirineus altíssims.

"Volem gustar dalt d'aquests cims espadats l'emoció de les grans cingleres; volem sorprendre el misteri de les valls profundes; volem copsar la solitud augusta dels boscos fornits i centenaris; volem sentir el calfred de l'emoció i el guspireig de l'ensomni;

volem pel nostre esperit la serenor de les altituds, font de perpetua alegria.

"Us hi esperem a tots: els de les ciutats populosos i els dels pobles minúsculs; els de la plana riallera i els de l'alta muntanya; els de vora la franja blavissa de la mar i els de les valls ubèrrimes gemades.

"Veniu-hi tots a celebrar una festa de germanor, que avivi la flama crepitant dels nostres ideals fins a fer-la immortal."

El programa de l'Aplec és el següent:

A les 5 del matí.—Sortida amb autòmnibus de l'Avinguda de Ramon Folch.

A les 8.—Visita a l'acampada establerta al Planell de Finestres.

A les 9.—Hissament de la bandera catalana al Puigsallança, el més alt de la serra de Finestres (1030 m.)

A les 11.—Concurs de ramells de flors boscanes.—Ascensió a la corda.—Cross pels atletes del Grup.—Concurs de lluita a la corda.

A les 12.—Sardanes per la cobla "Xaixó" de Girona.

A la 1.—Dinar a l'air eiliure.

A les 3.—Sardanes per la mateixa cobla.

A les 5.—Davallada a Sant Aniol.

A les 6.—Retorn a la Ciutat.

A fi que la diada del diumenge dia 8 de maig, assoleixi el màxim esplendor i atenenent als desigs dels qui a la vigília es traslladaran a Finestres, s'ha disposat una acampada que s'establirà al planell pròxim al Santuari la nit del 7 al 8, la qual s'adaptarà en el referent a ordre i disciplina al programa general observat en els Campaments de Catalunya.

Per tal de facilitar l'anada a Finestres, a les cinc del matí sortiran autòmnibus de l'Avinguda de Ramon Folch que faran el trajecte de Girona a Sant Aniol.

Els qui vulguin utilitzar-los, deuran prendre el bitllet d'anar i tornar per tot el divendres dia 6 a l'estatge social o a la Drogueria Martí (Pujada del Pont de Pedra), al preu de 3 pessetes els socis i de 3'50 els no socis.

Es podrà complir el precepte dominical al Santuari de Santa Maria de Finestres, on la missa parroquial serà resada a les 10.

Cal que tothom es porti la minestra per tot el dia. Al Santuari es despatxaran begudes.

A l'objecte de formar una estadística dels assistents a l'Aplec, es prega a tots ells que omplin les llistes que es facilitaran al dit objecte. Contre

COMPREU
LIBRES
CATALANS

PALESTRA

RAYNARD

que consti en elles el nom, cognoms, població i entitat a la qual pertanyin.

El Grup espera de tots els concurrents l'ordenada actuació i bon esperit que és tradicional en l'excursionisme català.

Són normes de bon excursionista: No malmetre les plantes. Utilitzar per fer foc els branquillons morts.

Creuar totes les deixalles i soterrar les que no siguin combustibles, com són pots de conserva, ampolles, etc. Apagar bé el foc i soterrar així mateix les cendres.

No fer rodolar ni tirar pedres, cingles avall.

Respectar les parets del Santuari.

El Grup Excursionista i Esportiu Gironí prega als excursionistes, que concorrin a l'Aplec amb vestit d'excursionista i motxila i als socis que portin la insígnia.

A més de la copa oferta pel President de la Secció d'Atletisme, Doctor Bosch al guanyador del Cross, han ofert premis per als concursos les cases Liens, Reixach, Escatllar, Oriol Carbó, Dalmau Carles, Pla, S. A., Ferrer i J. Martí Rotllan.

Heus ací els reglaments dels diferents concursos, als que deuran adaptar-se els que s'inscriuïu, si volen ésser obtentors dels premis oferts per les personalitats donadores.

Concurs de ramells

1. Sols podran prendre part en aquest concurs les senyorettes.

2. Cada concursant sols podrà presentar un ramell fet precisament amb flors boscanes.

3. Cada ramell, deurà portar en una cartolina penjada del ram un lema o una llegenda.

4. El Jurat compost de tres membres del Grup, concedirà els premis o accésits que cregui convenient als ramells més artístics i als que tinguin un caire més popular.

Ascensió a la corda

1. Aquesta prova consistirà en la remuntació a la corda llisa valent-se solament de les mans.

2. En el descens podran utilitzar-se els peus, però en cas d'empat serà preferent el que amb més estil hagi fet la remuntació i descens a jutí del Jurat.

3. Els concursants hauran de portar motxila amb un pes de 4 quilos, que els lliurarà el Jurat.

4. La classificació individual es farà segons els metres que s'hagin remuntat, tenint en compte el que prevé l'article segon.

Cross

1. Podran prendre-hi part, tots els excursionistes que se sentin amb delect.

2. El traçat de la cursa, serà assenyalat per banderoles.

3. Seran desqualificats: els que es despitstin, busquin dreceres o es reutilitzin pel camí.

4. El primer en arribar a la meta serà obsequiat amb un trofeu ofrena del President de la Secció d'Atletisme del Grup.

Lluita a la corda

1. Aquesta prova consistirà en fer avançar més de sis peus (1'80 metres) l'equip contrari.

2. Cada equip constarà de 8 persones.

3. El pes conjunt de l'equip no podrà passar de 500 quilos.

4. Cada lluita serà de 2 "rounds" de 3 minuts de durada, amb 2 de repòs d'un a l'altre. En cas d'empat un tercer "round" de durada indefinida determinarà el vencedor.

5. L'ordre de les lluites es farà per sorteig entre els inscrits.

6. De les lluites cuidaran un jutge àrbitre i un cronometador.

7. El Jurat estarà compost a més del jutge àrbitre i cronometador per un representant del Grup.

Concurs fotogràfic

Aquest concurs té per finalitat obtenir la més àmplia informació gràfica possible dels actes celebrats durant l'Aplec dintre el màxim esforç artístic i fotogràfic.

1. Sols podran prendre part en aquest concurs els aficionats a la fotografia excloent els professionals.

2. Cada concursant podrà presen-

tar un nombre il·limitat de fotografies, directes o ampliades sobre qualsevol procediment, de grandària mínima 9 x 12 i enganxades damunt de cartolina llisa i senzilla.

3. Totes les fotografies destinades a aquest concurs hauran d'ésser impressionades en els llocs i dia de la celebració de l'Aplec.

4. El termini d'admissió de fotografies acabarà el dia 30 de juny. El G. E. i E. G. lliurarà als interessats el coresponent rebut, el qual servirà per a recollir les fotografies no premiades.

5. Totes les fotografies i col·leccions portaran un lema, que serà repetit en la part exterior d'una carpeta tancada, dintre la qual hi haurà escrit el nom, cognom i adreça de l'autor.

6. La Junta Directiva del Grup actuarà de Jurat qualificador.

Concurs literari

Aquest concurs té per finalitat obtenir una bona informació de l'Aplec, sota el caire literari o descriptiu.

1. El termini d'admissió dels treballs destinats a aquest concurs serà el dia 16 de maig.

2. El millor treball serà premiat amb un llibre excursionista i s'insertarà en el nombre del "Butlletí del G. E. i E. G." corresponent al mes de maig. Els altres treballs que siguin mereixedors de distinció s'aniran publicant així mateix al nostre "Butlletí".

3. Els treballs que optin a concurs deuran ocupar un mínim aproximat de dues pàgines del "Butlletí" i un màxim de vuit.

4. Tots els treballs portaran un lema que serà repetit en la part exterior d'una carpeta tancada, en la qual hi haurà escrit el nom, cognom i adreça de l'autor.

5. La Junta Directiva actuarà de Jurat qualificador.

Escriuen de Roses

Se'ns prega donem acollida a les guents ratlles:

"Segons poguérem assabentar-nos el dia catorze d'abril, primer aniversari de la República, un senyor d'aquella vila va anunciar la mort, políticament, de J. C. R. "Sang Nova"; viviu, senyor, molt enganyat. Qui per damunt de totes les injustícies manté la fe amb Catalunya, no pot morir. Els que un dia ens deixaren, es comprèn que tinguin interès en que no es parli més de nosaltres, "Sang Nova" pot desaparèixer un dia, però l'esperit que li dona vida perdurarà en nosaltres mentre alenem.

"Mantes vegades hem sentit a dir que un grup us segueix com ahir, fanatitzats amb vostra oratòria, però nosaltres, idealistes, no ens creïem que hi hagués atreviment per a parlar des de la Casa Comunal en nom dels republicans d'aquesta vila i en nom d'aquesta República que quan fou proclamada per Francesc Macià, no volgué reconèixer-la com si vós fóssiu quelcom més del que sou.

"Hi havia el deure d'invitar Sang Nova" pels actes del 14 d'abril, i no ens invitaren. La incorrecció és manifesta i la parcialitat que el fet revela, demostrativa i no en disfavor nostre. Quan sabem que Catalunya perilla, no necessitem que ens cridin, que sempre hem anat a l'avantguarda i entenguin els mal catalans que no podem sentir parlar de nostra Pàtria, que quan diem Catalunya, volem dir República, volem dir amor a tota la humanitat i a totes les reivindicacions justes. Nosaltres, no odiem ningú, estimem per llei natural la nostra terra, sense que això vulgui dir que no sabem respectar les dels altres.

"Volem la nostra llibertat, perquè també reconeixem i volem la de tots els pobles.

"I quan tots els homes hagin deixat fanatismes, obcecats d'imperialisme volem una Pàtria i una Llengua per tota la Humana Terra."

Per "Sang Nova": Josep Tenas, Daniel Coll, Baldiri Martí, Felip Gorgol, Adrià Borràs, M. Ponseti.

Llegiu i propagueu VIBRACIÓ

Això esdevé no solament a Catalunya, sinó a tot Espanya. Si el problema català és vell de centúries; si ha estat el pesombre de tota l'Espanya monàrquica, com no desitjar de solucionar-lo d'un cop per sempre?

Aquest estat d'esperit és més general del que sembla en terres d'Ebre enllà. Són molts i molts els espanyols que consideren que el resoldre el problema és el que cal; la forma és ja en aquests moments secundària, perquè el problema català pertany a les coses inevitables. En aquest estat de consciència la propra aprovació de l'Estatut, serà per molts com qui es treu un pes de sobre.

Entre aquests també hi serem nosaltres, els catalanistes de sempre, els lleals de sempre a Catalunya, els que hem viscut sempre els vents de la més pura alenada patriòtica.

NOVA ORIENTACIÓ

Per fi els homes d'"Estat Català" han definit la seva posició com a sector d'opinió. "Estat Català" és maximalista en tot: en catalanisme i en socialisme; és per tant separatista i marxista; aspira a establir a Catalunya un Estat socialista.

La cosa és clara. L'"Estat Català" fundat per Macià, l'inclit patriota, ha evolucionat considerablement i definitiva. Ara "Estat Català" ja no és un grup que aglutina els patriotes d'una pàtria irredempta. Ara "Estat Català" és un simple partit de classe, el sector catalanista del comunisme, o si ho voleu millor, el sector comunista del catalanisme.

Nosaltres que hem cregut sempre que el catalanisme no era més que el sentiment comú de tots els catalans, no podem deixar de saludar amb un gest de simpatia aquesta nova orientació d'"Estat Català", que significa la catalanització d'una ideologia que respectem, al menys tant com estem lluny de compartir-la.

Per ara les extremes esquerres polítiques, van més enllà en catalanisme que les extremes dretes. Aquestes, sempre closes de front i de puny, no poden sentir generosos impulsos, aferades com estan a tots els prejudicis que j'asegles enra havien cristal·litzat en privilegis. Atemptar a aquests és un pecat i un crim; a la vegada, segons la seva concepció arbitràriament egoista.

FATKENDERIA FEIXISTA

En el full gràfic d'un diari barceloní, hi apareixia una foto de Mussolini pronunciant un discurs amb motiu de la commemoració de la fundació de Roma i de la Sexta Leva feixista, que coincidien en un mateix dia.

El "duce", voltat del seu estat major, arengava la multitud amb el cap enrera, els braços en "jarras", en una actitud matonesca i provocativa; ridículament matonesca i provocativa.

Portava uniforme del feix, no cal dir, amb una banda que li creuava el pit; li voltava la cintura el faixa de generalíssim, i un bé de Déu de condecoracions li cubrien el cantó esquerra de l'uniforme. Els senyors que l'envoltaven, molt seriosos i guarnits, feien "pendant" amb el cap feixista, i com és natural tots lluien també un gavadal de condecoracions; tantes eren que un menestral del nostre país no pot entendre que redimontri volen dir tantes creus i plaques, i com i quan han pogut ésser guanyades.

Quedarem tots cohibits després de contemplar el motiu enlluernador de la fotografia; cohibits i perplexes.

No sabem entendre, que per a governar un poble — no diem per a governar-lo bé— sigui precis tanta exhibició de quincalleria, totalment buida de mèrit. Ni l'adopció de "poses" tan gallardes i heroiques, almenys en la forma.

Es veu que el fenomen no és nou a Roma. Així mateix ja els antics "quirites" feien de puntal al despotisme dels Cèsars.

Partit Catalanista Republicà

MANIFEST

El "Grup Catalanista Republicà" de Llagostera ha fet públic el següent manifest adreçat als ciutadans d'aquella vila:

"En adreçar-nos a l'opinió pública de Llagostera, sentim fortament el sentiment de responsabilitat i del deure, i pensem amb emoció en la transcendència que per a la nostra vila pot tenir i tindrà certament la nostra agrupació, precisament en aquests moments d'accentuada desorientació ciutadana en quant es refereix als matisos que forçosament deuen conformar-se en la política de la nostra terra.

Hem viscut un any de República. La República espanyola està consolidada i quasi estructurada la seva fesomia.

Els homes del nostre partit contribueixen a l'ensens al seu adveniment i a la seva estructuració, en formar part del Comitè revolucionari, primer, i del primer govern republicà, després.

Es aprovada una Constitució, més eficient i més amb consonància amb les corrents modernes de civilització i governament dels pobles.

Està proper a aprovar-se l'Estatut de Catalunya, reconeixement de les nostres llibertats; que portarà una major activitat en la política catalana, i, pel mateix, exigirà una major capacitat nostra.

Van transformant-se radicalment les institucions d'Espanya i la seva economia.

Per a que aquesta transformació sigui eficaç, cal que hi contribuïm cada un de nosaltres, preocupant-nos del nostre millorament individual i del de la cosa pública. Cal que complim el deute sagrat que tenim contra amb els altres homes pel sol fet d'admetre'ns en la llur col·lectivitat social.

No pretenim pressionar-te ni coaccionar-te. Sabem que el sol fet d'intentar-ho constituiria una greu ofensa, però si voleu esperar que hi posarà tota la teva atenció.

En fer-te aquesta senzilla exposició, complim un deure, ja que deure és el que té tot ciutadà a expandir les seves idees.

Si les nostres et plauen, col·labora amb nosaltres. I si no, mereixeràs també tota la nostra consideració i respecte."

Llagostera, abril de 1932. — Artur Roig, Artur Coris, Domènec Pascual, Miquel Casadevall, Agustí Coll, Enric Masgrau, Ramon Regàs, Climent Casanovas, Francesc Ragolta, Josep Albà, Enric Breix, Miquel Quintana, Teodor Vilallonga, Enric Bañas, Matias Quintana, Enric Duran, Sebastià Gispert, Pere Capdevila, Pere Mayol, Narcís Font, Pere Recolons, Julià Cutiller, Josep M. Pagès, Emili Raset, Joaquim Balmaña, Joan Bagué, E. Vilallonga, Joan Nadal, Ricard Casademont, Raimond Casadevall, Josep Nadal, Josep Casadevall, Balbi Ballmajó, Joan Cabarrocas, F. Font Miralles, Gerard Coris.

ELS ACTES DEL DIUMENGE PASSAT

Els mitings anunciats en les comarques de Girona diumenge passat, i organitzats pel "Partit Catalanista Republicà" es celebraren amb gran èxit de públic.

Bofill i Mates a Olot desgranà una conferència interessantíssima, amb el mestratge oratori que és en ell probervial.

Els altres actes tingueren lloc a Les Planes, Sant Feliu de Pallarols, Sant Joan les Fonts, Banyoles, La Bisbal, Les Preses i Sant Jaume de Llierca.

MITING A LLAGOSTERA

El miting de Llagostera anunciat per demà dia 1 de maig s'ha ajornat pel diumenge dia 8.

Demés dels oradors de Barcelona que oportunament s'anunciaran, parlaran en dit acte els oradors gironins senyors Lluís G. Franquesa, Josep M. Pla i Dalmau i Camps i Arboix.

L'acte, per l'interès que ha desvetllat i per l'entusiasme i qualitat dels catalanistes republicans llagostereencs, promet ésser un veritable esdeveniment polític.

AJUNTAMENT

CARNET D'UN ESPECTADOR

La sessió, de segona convocatòria, celebrada dijous passat pel nostre Ajuntament, fou presidida pel segon tinent d'Alcalde senyor Dalmau, estant presents els regidors senyors Busquets Ventura, Vidal, Escatllar, Pascual, Colomer, Ribas, Cerezo, Busquets Norat, Bonmatí, Valls i Tomàs.

En el despatx i correspondència oficial anotem una entrega de llibres del Dr. Jubert amb motiu de la celebració de la Festa del Llibre, que accepta la Corporació fent constar la seva satisfacció pel gest del nostre amic; i una demanda de la Comissió d'homenatge al senyor Xifra per a que es dongui el seu nom a la plaça del Moli.

De la Comissió d'Hisenda hi han quatre dictàmens que són aprovats: un, desestimant reclamació de la Cooperativa de Fluid Elèctric i de la Energia Elèctrica de Catalunya contra padró d'inspecció de calderes i motors; altre subvencionant amb 150 pessetes el Grup Excursionista i Esportiu Gironí; altre concedint a Encomendat Dalmáu, viuda de Sendra, 906'25 pessetes en concepte de viudetat i altre per aprovació definitiva del padró de motors.

De Governació s'aprova el concurs per a adquisició de gorres per a la guàrdia municipal nocturna.

De Foment hi ha dictàmen sobre pavimentació de la Ronda de Ferran Puig tram comprès des de la Plaça Marquès de Camps fins a la via del ferro-carril. Es fa constar que s'aplicaran les contribucions especials a raó de 25 pessetes per metre lineal. S'entaula un debat entre els senyors Bonmatí, Colomer, Tomàs i Busquets Ventura sobre la conveniència de pavimentar fins el Pont de la Devesa, i que es realitzi si els mitjans del pressupost ho permetin. S'acorda així amb el vot en contra del dictàmen del senyors Bonmatí, Busquets Norat i Valls.

Dictàmen de la Comissió Central aprovant concurs d'adquisició de material que torna a la Comissió a proposta del senyor Ribas, per defecte de redacció.

Altres concedint el Teatre Municipal al Centre Radical Autonomista. El senyor Tomàs demana una aclaració a la Comissió sobre el dictàmen i el criteri que, pensa seguir en casos successius. Tot seguit el senyor Ribas intervé dient que no estant presents els senyors de la Comissió que varen acordar el dictàmen creu que el criteri sustentat és el de cedir el Teatre Municipal per tots aquells actes d'una transcendència manifesta. No accepta el senyor Tomàs aquest criteri dient que és difícil esbrinar quins actes són transcendents i quins no i vol una cosa més concreta. El senyor Ribas contesta que també podria acordar-se un preu alçat per lloguer i llum i el senyor Bonmatí diu que això podria representar un cert privilegi. El senyor Busquets Norat diu que al seu entendre s'ha de denegar el Teatre al Centre Radical. Per últim el senyor Colomer diu que per no caure en l'abús que anteriorment es va fer del Teatre i dels desperfectes que s'occasionaven es podria limitar els actes a celebrar al Teatre a cada entitat política. Per fi s'acorda concedir-lo al Centre Radical amb el ben entès de que no sigui cap privilegi i que la Comissió de Cultura vistes les manifestacions dels regidors digui les condicions a què ha d'estar subjecte la cessió del Teatre per actes polítics.

Es concedeix el Saló d'actes de la Biblioteca a la Societat Art del Llibre.

S'aprova el nou reglament de la brigada d'àrbitres.

I després de varis precís i preguntes, un del senyor Tomàs demanant en nom del Centre Catalanista el Teatre pel diumenge dia 15 de maig, s'aixeca la sessió.

FRIC

Costa poc de donar a la multitud una bandera; com més llampant i més violada més seguidors tindrà. Però si el canvi de bandera no és un canvi d'esperit, què val?

NICOLAU D'OLWER

Mirador esportiu

TORNEIG COPA LLEVANT

Resultats de la tercera jornada

Sant Andreu-Iluro, 2-1.
 Girona-Júpiter, 0-2.
 Granollers-Badalona, 2-4.

Puntuacions

	Partits				Gols			
	J	G	E	P	F	C	P	
Badalona	3	2	1	0	13	5	5	
Júpiter	2	2	0	0	4	1	4	
Sant Andreu ..	3	2	0	1	6	8	4	
Ripollat	2	1	0	1	5	3	2	
Iluro	3	1	0	2	7	9	2	
Girona	3	0	1	2	5	9	1	
Granollers	2	0	0	2	2	7	0	

... ..

S'ha jugat la tercera jornada del torneig "Copa Llevant" i els resultats han estat força normals; per consegüent la classificació dels equips es manté igual a la passada setmana.

El Girona fou batut en la segona part a l'Estadi de Vista Alegre, pels nois del Poble Nou, aquesta derrota de l'equip gironí ha sembrat el pànic entre els aficionats de Vista Alegre, ja que comencen a perdre l'esperança de veure jugar el seu equip la primera i la segona part de cada match, tota vegada que els gironins s'han proposat gastar-s'ho tot per els 45 minuts primers de joc i després esperar que l'àrbitre senyali el final de la partida.

El Girona a cada match s'acosta més a l'últim lloc de la classificació; nosaltres volem creure que abans d'acabar la primera volta, ja haurà aconseguit amb escreix el seu propòsit... amb el ben entès, que podrà seguir jugant solament la meitat de l'encontre i podrà provar noves valors i alinear un equip desconegut per a cada match.

La mala nota d'aquesta última jor-

nada, la donaren els xicots del Sant Andreu i els de l'Iluro de Mataró, després de jugar un partit on el joc s'embrutí força i l'àrbitre senyor Sojo es mostrà incapaç de dominar-lo.

Per últim quan el Sant Andreu marcà el segon gol per obra de Sainz es promogué una protesta per part dels jugadors de l'Iluro, i l'àrbitre es retirà, donant per acabat l'encontre.

★

Solament correran terceres i neòfits

Per a la propera setmana dia 8 i diumenge, el Velo Club de Figueres, organitza una carrera provincial per a terceres i neòfits, el recorregut de la qual és de 80 quilòmetres sobre el següent circuit:

Figueres — Pont del Príncep — La Escala — Ullà — Verges — Pont del Príncep — Borrassà — Ordís — Vilafant — Figueres.

La sortida està anunciada puntualment per a les deu del matí, en el nou estatge del Velo-Club, (carrer de Monturiol, 4).

Per a prendre part a aquesta carrera ciclista, és precis portar, com a mínim, un any de residència habitual en la província de Girona.

Ha començat la inscripció de participants.

★

L'equip "B" del Girona a Torroella

El diumenge darrer l'equip "B" del Girona F. C. es desplaça a Torroella de Montgrí per a jugar un partit amistós contra el primer equip d'aquella població, el resultat fou de 1 a 0 a favor del Girona.

El match fou jugat a gran tren i resultà força interessant; per l'equip vencedor hom alineà a Boix; Teixidor, Dispès; Pla, Simón, Carreras; Mirambell, Amadeu, Cassà, Bordas i Taradellas.

E. M. MITJA

Noticiari

Ha estat fallat pel Tribunal provincial Contencions-Administratiu, el plet presentat per August Carbonell, veí de Barcelona, contra l'Ajuntament de Canet d'Adri, a favor d'aquest últim i per tant desestimant la demanda del primer.

El passat dilluns celebrà reunió el ple del Jurat Mixt d'Espectacles públics de Catalunya, i s'acordà declarar hàbil el primer de maig, o sia, que treballin els sectors que l'integren i formen part de l'organització corporativa de Catalunya.

Amb aquest determini, queda ben entès que per a demà diumenge, primer de maig, funcionaran les sales d'espectacles.

L'acord fou pres per 23 vots contra tres.

Avui dissabte i a les 9'30 de la vetlla, tindrà lloc al cafè "La Habana" (voltes d'en Rosés) una conferència a càrrec del diputat socialista català a les Corts Constituents senyor Rafael Campalans, organitzada per la Unió Socialista de Catalunya, secció de Girona, el qual dissertarà sobre ed tema "La Festa dels Treballadors". L'acte serà públic.

El passat divendres, el Sr. Ametlla es traslladà a l'Estadit per assistir a l'àpat ofert pels caporals del Soment de Girona, essent acompanyat pels senyors Sacrest, Quintana i Fina.

La Junta de l'Ateneu de Girona ha acordat adherir-se a l'homenatge a l'immortal poeta mossèn Jacinto Ver-

daguer que, a iniciativa de l'Agrupació Excursionista de Catalunya, tindrà lloc al santuari de la Mare de Déu del Mont el dia 5 de juny.

L'homenatge consistirà en la col·locació d'una placa de marbre que perpetui l'estada de mossèn Cinto en aquell cim, superb mirador de la nostra terra.

La comissió designada per l'Ateneu de Girona, ha assenyalat el dia 17 de maig per a l'acte d'homenatge a l'enginyer i catèdric d'aquesta ciutat senyor Narcís Xifra i Masmitjà.

Dijous a les 9'30 de la vetlla se celebraren al Billar Club Girona, els partits finals del Campionat provincial de quarta categoria, que es varen suspendre el proppassat diumenge per malaltia del jugador senyor Lagresa, de Figueres. Els jugadors que prengueren part en aquest Campionat foren: senyors J. Duran i M. Lagresa, de Figueres; J. Bofill, de La Escala; i Ll. Pla, de Girona, sota l'arbitratge i control dels Clubs contendents.

El passat diumenge els senyors Joan Nadal, alcalde de Llagostera, i Miquel Casadevall, es traslladaren a la vila de Tossa, acompanyats d'alguns amics per a fer les pràctiques del seu invent per a la salvació de submarins que VIBRACIÓ tingué les primícies de fer públic. Ens plau de dir que les proves donaren excel·lents resultats. En acabar, els inventors, foren molt felicitats per la gran quantitat de ciutadans que s'aplegaren a la platja per a presenciar dites proves.

PRIMER DE MAIG

Demà, diada commemorativa, glorificadora del treball. La seva finalitat, és doncs, humana i generosa. Tots treballem o tots havem de treballar, no per supeditació a la maledicció bíblica, sinó per llei de naturalesa que és sempre la llei de la última raó.

La festa és en aquest aspecte per tothom, malgrat se li hagi volgut donar un sentit de protesta proletària en els medis socialistes on nasqué. Per això la festa de demà les organitzacions proletàries d'arreu del món, intenten donar-li un sentit especial de tendència de classe, intenten donar-li un caire de reivindicació social oposada a la nobilíssima i fraterna universalitat del treball.

Els crits, els aldarulls, les manifestacions, etc., etc., acostumen a ésser moneda corrent en mants indrets de Europa el dia de demà, sobretot en els medis comunistes que no deseuident ocasió per inquietar i pertorbar la daurada normalitat de cada dia.

El dia primer de maig és per molts una festa singular i "sui generis". Diferentment d'altres festes, s'espera amb un cert esglai, o almenys amb un ensurt, que descaracteritza la inefable apacibilitat del dia festiu.

LA GLORIFICACIÓ DEL TREBALL

Glorificar el Treball és un acte propi de la dignitat humana, sobretot en els nostres dies en els que hem de proclamar que el treball és un instrument necessari per la existència individual i en especial per la col·lectiva.

Aquesta glorificació és pròpia de les tendències de la moderna civilització, perquè la civilització anatematitza els paràsits, els ociosos i els que usdefrucuen allò que no és producte dels seus mèrits. La fórmula és que tothom contribueixi amb el seu esforç al bé social i que cada ú tingui aquell benestar de vida que amb el propi esforç s'hagi guanyat.

Es la concepció cristiana autèntica, la concepció antípoda de la vella concepció dels segles bàrbars, obscurs i supersticiosos que des de Constantí infantaren les decadències de l'Imperi romà cristianitzat, les abominacions del feudalisme i les vergonyes de les monarquies del renaixement.

Per honorar el treball, fou precis que l'home conegués en les aurores del XIX quins eren els seus drets i en especial quina sabor tenia el dret a la llibertat.

Llegiu i propagueu VIBRACIÓ

Un grup de concurrents al bar "Oro del Rhin", situat al carrer Progrés, d'aquesta ciutat, ha organitzat un torneig de dominó per parelles, que serà jugat per eliminatòries i començarà a jugar-se el dia 8 del pròxim mes de maig.

Les persones o entitats que desitgin prendre part en aquesta competició deurán inscriure's en l'esmentat local abans del dia 7, a les 4 de la tarda, hora en què es verificarà el sorteig per a la primera jornada d'eliminatòries.

La comissió organitzadora es reserva el dret de declarar tancada la inscripció abans de la data senyalada, en el cas que el nombre de parelles ja fos suficient.

Avui dissabte a les 10 de la vetlla tindrà lloc al Centre d'Unió Republicana, una conferència pública a càrrec del Dr. Pere Domingo Sanjuan; cap del Laboratori municipal de Barcelona i diputat a la Generalitat: Versarà sobre "Qüestions de sanitat municipal".

Per tal de facilitar la concurrència de viatgers a la fira que es celebrarà a Olot demà diumenge, dia 1 de maig, la Companyia del Ferrocarril d'Olot a Girona ha disposat que, a més del servei ordinari de trens, circulin els següents extraordinaris:

Tren núm. 20, entre Amer i Olot. Surt d'Amer a les 4'40 i arriba a Olot a les 6'23.

Tren núm. 2, per tota la línia, surt de Girona a les 6'10 i arriba a Olot a les 8'57.

La Gasetta publica una relació d'obres de conservació de carreteres per l'Estat que se subhastaran en el primer trimestre. De la província de Girona hi entren la carretera de Girona a Pont Major, amb 24.943'35 pessetes; de Sant Feliu de Guixols a Palamós amb 21.500'10 pessetes; de Figueres a Corsà, amb 18.032 pessetes.

S'anuncia un concurs per a proveïment de Secretaries municipals de primera categoria, entre les quals hi figura la de Blanes amb 5.000 pessetes anyals.

Davant del Grup Escolar han estat col·locats uns cartells amb la següent llegenda: "Precaució-Escoles" destinats a evitar que els automobilistes, principalment, atropellin els infants que forçosament deuen moure's per aquells indrets. Es una mesura que es fa mereixedora de tota lloança.

El proppassat dissabte va celebrar-se amb tota solemnitat i brillantesa la festa del llibre al Teatre Municipal, organitzada per l'Ajuntament de Girona, amb el concurs de la Comissaria de la Generalitat, l'Ateneu de Girona i la Societat Econòmica d'Amics del País.

Feren l'elogi del llibre, amb celebrats parlaments l'Alcalde accidental senyor Miquel de Palol, els publicistes senyors Joaquim Pla i Carles Rahola i el Conseller Adjunt de la Comissaria de la Generalitat, senyor Camps i Arboix.

Durant els parlaments foren repartits gran quantitat de llibres entre els alumnes de les Escoles d'aquesta ciutat.

En reunió general el Centre Republicà Federal Català de Sant Feliu de Guixols, ha acordat la celebració d'un cicle de conferències polítiques i culturals, la primera de les quals serà a càrrec del diputat a Corts per aquesta circumscripció senyor Albert de Quintana de León.

Hom dona com a segur pel dia 15 del mes de maig l'arribada a la vila de Blanes del ministre de Justícia, senyor Albornoz.

Amb aquest motiu es preparen extraordinàries festes per a festejar l'arribada de l'ex ministre de Foment; el qual contribuï amb el seu interès a que l'acabament de les obres del port siguin avui una realitat.

Ha estat nomenat Enginyer en Cap dels Serveis d'Indústria d'aquesta província, l'Enginyer Industrial, Jaume Martorell Portas, per ordre del Ministeri d'Agricultura, Indústria i Comerç.

Felicitem l'amic senyor Martorell i corresponem amb gratitud als seus oferiments.

Ha estat inaugurada a l'Ateneu de Girona una exposició de pintures del jove artista olotí Ramon Barnadas, la qual restarà oberta fins el dia 7 de maig.

El senyor Josep Casademont Gros, ha estat nomenat recaptador de contribucions de la zona de Girona; abans ho era de Santa Coloma de Farnès.

Ha estat aprovada l'agrupació dels Ajuntaments de Sant Joan de Mollet i Sant Martí per als efectes de sostenir un secretari comú.

També ha estat aprovada la desintegració anteriorment constituïda pels mateixos efectes, entre els ajuntaments de Jafre, Verges i Ultramarç.

En virtut de la proposta del Claustre, ha estat nomenat Director de l'Institut de Segona Ensenyança d'aquesta ciutat don Joan Camps Bellapart.

Ens en felicitem.

El liberalisme concebeix la llibertat no com un do natural, sinó com un mitjà de desenrofillo. Els homes no neixen lliures, sinó que n'esdevenen, i es conserven lliures en tant que mantenen activa i vigilant llur autonomia; en tant que exerciten constantment llur llibertat.

ROSSELLI

VIBRACIÓ

SETMANARI CATALANISTA REPUBLICÀ

El senyor que

viu a carrer de

es subscriu al periòdic.

(data)

EL SUBSCRIPTOR.

Senyor Administrador de "Vibració" - Força, 6, baixos. - GIRONA